

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

2.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

Den Andra:

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

17.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

16.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

Här ryker en Bål, men med trug och med pock,
 Den långa skall föras till henne;
 Han har ingen mage, jag liten och tjock,
 Har buk och förmåga som twenne.

Han räknar blott glastals, jag räknar i flock,
 Tolf skålar af glas är mitt jemna;
 Han lemnar en skäggsqwatt, jag liten och tjock,
 Ej ringaste droppa skall lemna.

Och skulle jag stuga af ruset också,
 Jag är som ett nyttan god wänner;
 En uppvänd och nedvänd på hustrud och lå,
 J. H. den samma man känner.

Jag är som en Aborre listig och nöjd,
 Som dansar i silfrande wågen,
 Jag njuter den dagen jag har med all fröjd,
 Och brys ej med kommande högen.

J morgon skall döden mig meta kanske,
 Men då vill jag sprattla på kroken
 Så lustigt, att hells Fader Abram skall le,
 Och ta mig och säga: den token. —

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

15.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

14.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

13.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

12.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

11.

En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen
 En måst i alla ställen

GS 425

Enne Backa

W i s o r,

Den Första:

En Krigsman så bård och en Fröken
 så grann, De, ic.

Den Andra:

J blomstrande Flickor som hören, ic.

Den Tredje:

Ja, lycklig är den Man, ic.

Sjungas under sina egna behagliga Melodier.

Östeborg,

tryckt hos Samuel Norberg, 1838.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

En Krigsman så bård och en Fröken så grann,
De suto tillhop i det gröna; De sågo med ömna
begär på hvarann, Alonzo den tappre, så kall
lades han, Och hon Immogene den sköna.

Åh! suckade han, då i morgon jag går, Till
främmande Länder att strida, Snart rinner för
mig ej mer saknadens tår, En främmande Riddares
hålsning du får, Och han tar mit rum vid din sida.

Tyst grymme! — Tyst grymme! var Immo-
genes svar, Och upphöjt att orätt mig göra:
Den heliga Jungfrun till vittne jag tar, Att le-
ver Du — dö du — min hand, mina dar, Blott
Dig eller ingen tillhöra.

Om nånsin begärets och sáfångans ljud, Mig
från dig, Alonzo, fölede: Min högfärd, min
salskhet den straffe då Gud, Din vålnad hos mig
i min Brudliga strud, Då sitta och fordra till-
baka din Brud, Och rycke i grafven mig neder.

Den tappre sig slet från den sköna, i gråt,
Och drog till de heliga Länden, Men knapt hade
året

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den älskade min, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar,
Du älskar mig, som jag älskar.

Den Tredje:

Ja lycklig var den man som blef liten och tjock;
Han rullar sin bana med gamman,
Har mindte bekommer och korrare rock,
Men dricker som vi allesamman.

Då stormstörnen ramla står byddan ändock,
När stormvindar rasar och hviner,
Så står äfven jag som är liten och tjock,
Gud Herrar, då Ni blir ruiner.

Det vinkande videt är svagt, men en flock,
På hållfasta grunder sig stöder;
Så står äfven jag som är liten och tjock,
Bland långa och spökliga bröder.

Då dörren är låg, om du ej gör en dock,
Så stöter du pannan, du långa;
Du kryper, men jag som är liten och tjock,
Jag upprätt och värdig kan gånga.

Der vinkar en fallbänk, hvad hjälper det dock,
Han är ju för korr? och förskräckligt!
Du våndas, men jag som är liten och tjock,
Får rum och får nöje tillräckligt.

Der öppnas en Val, bland def walsande flock,
Din Gläcka knapt når dig till armen;
Du ser hennes hjesa, jag liten och tjock,
Har ögat directe mot barmen.

Här